

fte bestyldes for at være lidt vel ensidig, naar jeg siger det, men jeg vil dog sige, at jeg tror, at Kunstsmørret er en ægte fransk Opfindelse, der har i en overdreven Grad gjort sig gjældende i den øvrige Del af Europa som et Næringsmiddel, overfor hvilket der er blevet udbøvet altfor lidt Kritik, som man er gaaet altfor stærkt frem med, og hvorved mangfoldige Kapitaler ere gaaede til Grunde eller, om ikke gaaede til Grunde, saa dog blevne tagne ud af Konsumenternes Lomme og blevne hos Producenterne — affurat som jeg tillod mig at udtale, at Tilfældet har været med visse Kunstgjødninger. Det er ofte nok blevet sagt, at det var en fransk Opfinder, der først bragte Kunstsmørret frem, og det er ogsaa blevet sagt, at i Begyndelsen fandt der ingen Iblanding Sted af Natursmør. Jeg tror nu, man skal være lidt kritisk overfor Alt, hvad der kommer frem af Præparater, og jeg tror, at man bør ogsaa være det her, specielt naar de komme fra Frankrig. Jeg siger dette, ikke fordi jeg har Noget imod Landet eller misgjænder de Bevægelser, som ere udsprungne derfra i sin Tid; men jeg taler om Frankrig, som det nu er. Jeg vil her tillade mig at drage en Parallel: Er det en god Fremgangsmaade, er det godt at foretrække en daarlig fransk Bog med et moderne Indhold og maaste med en Række Billeder, blot fordi den er billig? Det er det ikke efter min Anskuelse. Den moderne franske Roman indeholder maaste nok meget lokkende Billeder, men jeg foretrækker en solid dansk Forfatters Bog og læser hellere den flere Gange, end jeg giver mit Bifald til den franske Literatur, i den Retning, der er den fremherkende der. Det er denne Parallel, jeg tillader mig at føre over til det, vi her beskæftige os med. Jeg tror, at vi kunne gjøre for Meget ud af den blændende Farve, af det smukke, herlige Produkt, Margarinen, saaledes som den fremtræder paa Smaamandens og Mellemmandens, ja, maaste ogsaa paa de Stores Bord. Jeg skal udtale, at jeg ikke nøie kjende de Forhandlinger om Smørloven, der haver fundet Sted paa den tyfste Rigsdag. De ere oftere blevne citerede her, og jeg tror ogsaa, at de samme Synspunkter i det Væsentlige, som der ere fremførte, ere blevne gjorte gjældende her til begge Sider. Hvad jeg derimod kjender, er den tyfste Landmands Stilling, ogsaa i de seneste Dage, og hans Forhold til den Kunstsmørlov, der er emaneret paa tyfste Grund. Loven er jo af ny Dato og er først traadt i Kraft den 1ste Oktober. Men der har dog allerede efter dens Emanation — rigtignok endnu i Oktober Maaned — været en Samling af tyfste

Agerbrugere og Meierimænd i en over hele Thykland berømt Meieriforening. Det er jo saa, at man i Thykland i enkelte Egne har et godt Navn paa Meieriomraadet, saavel som paa andre Agerbrugsomraader, medens vi her — det tør man vel sige — staa høiest i Henseende til Meieribrug efter den Tid, Professor Segelcke bragte os ind i det rette Spor her, hvilket skete længe før Kunstsmørret, som jeg i min Egenskab af Landmand ser meget biført paa, blev opfundet. I den senere Tid er vort Meieribrug bleven udvidet og reguleret, og paa Forsøgslaboratoriet paa Landbohøjskolen er der og vil der, haaber jeg, stadig blive udført mange tilfredsstillende Prøver paa Meieriomraadet, og naar jeg henpeger paa Fremtiden, vil jeg sige, at jeg ogsaa haaber, at der der vil blive anstillet saa nøiagtige og videnskabelige Prøver, at vi maa komme endnu mere paa det Reue med, hvad det i Virkeligheden er, vi spise og betale i Kunstsmørret, selv naar det ser bedst ud. Den tyfste Landmandsstand har altsaa — som jeg kom hørt fra — holdt en saadan Sammenkomst, og der have de fastslaaet, at saavidt det stod til dem at overse Forholdene, vare de vel tilfredse med den Lovgivning, der paa dette Omraade var fremkommet, men de beklage — det er jo et ensidigt Standpunkt, det maa de gjerne sige er et Landmandsstandpunkt — at der ikke er kommet et Forbud mod at farve Kunstsmørret. Den tyfste Lov har — som det vil kunne ses af Motiverne — indsat nogle Forbud mod Indblanding af Smør, som indeholdes i dens § 2. Den har ikke forbudt Indblanding af Mælk og Fløde, men den har forbudt Indblanding af Smør i Margarin, og hvad Indblandingen af Mælk og Fløde i Margarinen angaar, er den indskrænket betydelig, idet der kun maa komme 10 Vægtdele Mælk eller 10 Vægtdele Fløde til for hver 100 Vægtdele Fedtstof, der ikke hidrøre fra Mælk. Der havde, som disse meierifyndige Landmænd havde oplyst ved deres Forhandlinger, været Tale om simpeltthen at indsette, at der ikke maatte indblandes mere end 4 pCt. Smør i Margarin for at fremstille Kunstsmør. Det er man imidlertid gaaet bort fra og har taget det mere videnskabeligt, idet man har indsat, saaledes som jeg tillod mig at nævne, hvormeget Mælk og Fløde der maa komme i. Resultatet bliver det samme; det, der maa komme i, svarer til disse 4 pCt. Smør. Hvad er altsaa Resultatet blevet af dette Forbud? Det er blevet det, at Kunstsmør i langt ringere Grad, end Tilfældet før har været, bruges af Befolkningen; men, mine Herrer, det er ikke blevet Tilfældet, at